

Ippi, érkeserűi Fráter János

csendőr főhadnagy

(1919-2016)

Édesapánk, Fráter János Berettyóújfalun született 1919. augusztus 31-én. Édesapja dr. Fráter László, csonka Bihar vármegye első alispánja, Trianon után az új megyeszékhely, Berettyóújfalu felvirágoztatója volt. Ő kezdeményezte sok más mellett, a kórház, a leventeház és egy mezőgazdasági iskola építését. Anyai nagyapja, Leszkay János, Berettyószentmártonban volt földbirtokos. Édesapánk gyerekkorában nagyon sok időt töltött a nagyszülői házban, a régi kúriában, mely a szocialista időszakban Tsz-iroda volt. Felmenői a szentmártoni Leszkay-sírkertben vannak eltemetve, ezért kívánságára e sírkertbe temettük hamvait, szeretett feleségének exhumált urnájával együtt (Édesanyánk, Salamon Márta 2009-ban hunyt el, és urnája eddig a győri temetőben volt).

A kisújszállási gimnáziumi érettségi után Budapestre került. 1940-ben avatták fel a Ludovika Akadémián, majd nagy lelkesedéssel kezdte el a Magyar Királyi Csendőrségben hivatását, a vidéki rendfenntartás szolgálatát, ám a világháború eseményei és következményei megtörték pályáját. 1945-1950 novemberéig szovjet hadifogságban volt, majd magyarországi internálás, kazincbarcikai kényszermunkatábor következett. 1954-1959-ig szénbányában dolgozott, kezdetben az ítélet részeként, majd az 1956-os amnesztia után kenyérkereső munkaként. 1959 januárjában ismét börtönbe került, ahol tuberkulózist is kapott, amiből 1962 évi szabadulása idejére teljesen meggyógyult. 1962-től munkahelyén, a győri sertéshizlaldában, ahol nyugdíjazásig segédmunkásként, majd raktárosként dolgozott, ugyanolyan becsületesen és példamutatóan végezte a rábízott feladatokat, mint fiatal éveiben hivatását.

Első házassága a legnyomorúságosabb időkben kötött, lánya 1945-ben született és súlyos betegségben 2006-ban hunyt el. 1957-ban ismerte meg második feleségét, édesanyánkat. Győrben alapítottak családot, házasságukat 1959-ben majd 1963-ban, két gyermekkel ajándékozta meg az Isten. Egymásnak mindig kitartó és hűséges társai voltak a kommunista idők minden viszontagságában, a jogfosztottságban, a politikai üldöztetések idején is. Édesanyánkat egészségének megrendülése idején, kitartóan és áldozatosan támogatta, ápolta. Szeretkapcsolatuk példaértékű volt a rokonok és ismerősök körében.

Édesapánk egészsége az utolsó fél évben rendült meg. Isten áldásában bízva, a győri kórházban halt meg, 2016. január 16-én. Fájdalommal, de az Úr akaratát elfogadva, nagy családi körben, 2 gyermeke, 9 unokája és 3 dédunokája búcsúztatta a szentmártoni temetőben. Vele távozott a történelem egy darabja is közülünk. Ő még azt a lovagias, kemény tartást, az adott szóhoz való hűséget, és úriemberes viselkedést képviselte, aminek ma már nincsenek követői.

Fráter Erzsébet és Fráter Szabolcs